

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/276/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201784
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7514201784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému B. G., B. H. XXX, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 264,66 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/92/2014-42 zo 14.4.2014 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému p r i s u d z u j e náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol: Žalobu zamietá. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.
2. V odôvodnení rozsudku uviedol, čo žalobca vo svojej žalobe, podanej uňho 29.1.2014, žiadal, a na akom základe (čo tvrdil) a, že žalovaný vo svojom odpore podanom proti platobnému rozkazu, ktorým bolo vyhovené žalobe 24.2.2014, vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku. Ďalej, citujúc znenie § 2 písm. a/,b/ a d/ zák.258/01 Z. z.,§ 53 ods.1,4,§ 100 ods.1 a § 101 O. z., uviedol: Oboznámil sa so žalobou, so zmluvou o splátkovom úvere č.l.5-6, dodatku k zmluve č.l.7 a všeobecnými obchodnými podmienkami č.l.8-11, oznámením o postúpení pohľadávky č.l.12, „zmluva“ o postúpení pohľadávky č.l.13-19 a zistil tento skutkový stav veci: 11.8.2005 právna predchodkyňa žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 uzavrela so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č.0446475967, na základe ktorej mu poskytla úver 50 000 Sk s tým, že vráti požičané peňažné prostriedky s úrokom 17,30 % ročne v splátkach 1 329 Sk, ktoré sa zaviazal splácať k 20.dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola 20.9.2005, konečná splátka 20.7.2010. Podľa jeho názoru, predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to s poukazom na § 52 ods.1 O. z. (jeho znenie citoval). Právna predchodkyňa žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jej činnosti je, o. i., poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže „sa jedná“ o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje O. z. Premlčanie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Ak uplynula zák. ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej učeným spôsobom od príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobí stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať „u súdu“ svojho práva. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je potrebné prihliadnuť na námietku premlčania, ktorú vzniesol

žalovaný. 11.8.2005 bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere medzi právnou predchodkyňou žalobcu ako veriteľom „so“ žalovaným ako dlžníkom. Žalovaný svoju povinnosť neplnil, neuhradil dohodnuté splátky. Posledná splátka mala byť uhradená 20.7.2010. Žaloba uňho bola podaná 29.1.2014, teda po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula pred „poslednú zročnú splátku“ 21.7.2010. Z týchto dôvodov sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale žalobu v celom „roszahu“ zamietol s poukazom na vznesenú námietku premlčania. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods.1 O. s. p. tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu, ktoré odôvodňuje nasledovne: Cituje znenie § 387 ods.1, § 392 ods.2 a § 397 Obch. zák. Má za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ust. O. z., týkajúce sa premlčacej doby a na daný prípad bolo potrebné aplikovať ust. Obch. zák., keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, preto je nutné posudzovať predmetný záväzkový vzťah v zmysle ust. Obch. zák. V tejto súvislosti si dovoľuje poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 2MCdo 3/2011 z 28.4.2011 (z jeho odôvodnenia cituje). Zároveň poukazuje aj na rozhodnutie NS SR 6MCdo/4/2012 z 27.3.2013 (z jeho odôvodnenia, ako aj z odôvodnenia rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, 15Co/132/2013 z 21.11.2013 a 15Co/28/2013 z 30.10.2013 a Krajského súdu v Trnave 9Co/138/2013 z 20.2.2014 cituje). Vzhľadom na uvedené na daný prípad je nutné aplikovať ust. Obch. zák. Cituje z komentára k § 52 O. z., k spotrebiteľským zmluvám od prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Na základe uvedeného navrhuje rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že vyhovie jeho žalobe, resp. v zmysle § 221 ods.1 a 3 O. s. p. ho zruší a vráti vec súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje voči žalovanému trovy konania a právneho zast. v prvostupňovom i odvolacom konaní, pričom trovy právneho zast. odvolacieho konania pozostávajú z 1 úkonu právnej služby 25,90 € s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby 9,65 € s DPH, spolu 35,55 € s DPH (podanie odvolania).

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol nasledovne: čl. I K posúdeniu zmluvy o úvere. Žalobca vo svojom odvolaní tvrdí, že zmluvu o úvere nie je možné podriaďiť pod právny režim spotrebiteľských zmlúv upravených v O. z. S takýmto názorom nesúhlasí a je presvedčený o tom, že predmetná zmluva má všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy tak ako sa o tom vyjadril taktiež súd. Uvedené tvrdenie vyplýva, o. i., z tej skutočnosti, že ide o zmluvu formulárovú, ktorú právna predchodkyňa žalobcu dlhodobo a v mnohých obdobných prípadoch uzatvára so spotrebiteľmi pričom títo nemajú akúkoľvek možnosť ovplyvniť jej obsah, príp. zmeniť niektoré jej ust. Navyše právna predchodkyňa žalobcu pri uzatváraní takýchto formulárových zmlúv nedodržuje ust. právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa tým, že nedodržiava svoju povinnosť poskytovať spotrebiteľovi informácie v dostatočnom predstihu pred samotným uzavretím zmluvy o úvere, resp. spotrebiteľa pri podpise zmluvy náležite neinformuje o význame jednotlivých jej ust. a o tom aký dopad budú mať pre spotrebiteľa jednotlivé časti zmluvy, ktoré zástupca právnej predchodkyne žalobcu sám vyplní a následne bez poučenia predloží spotrebiteľovi na podpis. V snahe o zachovanie svojej právnej istoty v krátkosti uvádza nasledujúce skutočnosti podporujúce takýto záver. K predmetnej zmluve nevyhnutne uvádza, že takmer každý jej ods. je nápadne až krajne nevyvážený, postavený v jeho neprospech ako spotrebiteľa. Tak ako je tomu v stovkách ďalších úverových vzťahoch právnej predchodkyne žalobcu, úverovú zmluvu a jej znenie nemohol ovplyvniť, nijako zmeniť ani upraviť nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení bez možnosti pripomienkovania mu bola predložená na podpis. Vzhľadom na znenie samotnej zmluvy o úvere, znenie Všeobecných podmienok poskytnutia „úvere“ a z dôvodu neprehľadnosti a nedodržania zák. stanovených náležitostí zmluvy o úvere, ust. zmluvy o úvere, bez príslušného vzdelania, poprípade skúseností nemohol rozumieť a vyčítať z nej všetky pre neho plynúce následky. Vychádzajúc z podmienok uzavretia úverovej zmluvy je však aj napriek účelovým a ničím nepodloženým tvrdeniam žalobcu o tom, že ide o zmluvný vzťah podriaďený pod ust. Obch. zák., preukázateľné, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, a teda má sa riadiť ust. O. z. a zák. spotrebiteľských úveroch. Uvedené je zdôraznené najmä z tým, že predmetnú zmluvu je nutné posúdiť v závislosti od jej samotného obsahu a objektívneho posúdenia postavenia zmluvných strán, ktoré ju uzatvorili. Naopak posúdenie zmluvy z čisto formálneho hľadiska tak ako to požaduje žalobca by malo za následok zvýhodnenie silnejšej zmluvnej strany, ktorá uzatvára takéto formulárové zmluvy so spotrebiteľmi pravidelne a svojím nepoctivým konaním sa snaží využiť nevedomosť spotrebiteľa, resp. slabšie postavenie druhej zmluvnej strany na to, aby docielila vyňatie uvedených zmlúv spod ochrany ust. zák. na ochranu spotrebiteľa. Postupom, ktorým by mu súd nepriznal postavenie spotrebiteľa by došlo k priamemu

nerespektovaniu samotného účelu uvedených zák., ktoré slúžia na ochranu spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch z obdobných nevyvážených formulárových zmlúv. Zároveň poukazuje na § 54 ods.2 O. z. (jeho znenie cituje). Spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy medzi právnou predchodkyňou žalobcu a ním nepovažuje vzhľadom na uvedené a na početnú judikatúru súdov v skutkovo a právne totožných veciach, za sporné. Dovoľuje si poukázať na to, že ním uvedený právny názor vychádza a je podporený okrem mnohých iných súdnych rozhodnutí, taktiež uznesením • Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ÚS SR) II.ÚS 329/2013-15 z 2.6.2013 (cituje, čo v odôvodnení, o. i., uviedol). č. II K aplikácii noriem O. z. Žalobca ďalej tvrdí, že súd nesprávne aplikoval ust. O. z. súvisiace s premlčacou dobou. Podľa názoru žalobcu mali byť v predmetnom prípade „apikované“ ust. Obch. zák. V predmetnej súvislosti poukazuje na: Uznesenie ÚS SR I.ÚS 402/2013-10 (z jeho odôvodnenia cituje). Teda s predmetným tvrdením žalobcu nesúhlasí a uvádza, že súd správne aplikoval ust. O. z. Cituje znenie § 52 ods.1,2 O. z. Z dôvodu, že ide o vzťah spotrebiteľský, resp. vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom (čo nepopiera ani samotný žalobca), je nutné s poukazom na § 52 ods.(2) aplikovať na tento vzťah prednostne ust. O. z. Uvedené platí aj v prípade premlčacej doby. Nutnosť aplikácie ust. týkajúcich sa ochrany práv spotrebiteľa na každý zmluvný vzťah, ktorý uzatvára spotrebiteľ s dodávateľom, a to aj vtom prípade, ak by malo ísť o zmluvu uzatvorenú podľa Obch. zák. vyslovil taktiež Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to v rozsudku • NS SR 3MCdo 14/2014 z 21.4.2015 (cituje, čo v ňom uvádza). čl. III Na základe uvedeného navrhuje potvrdiť rozhodnutie súdu v celom rozsahu a priznal mu náhradu trov právneho zast.

5. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

9. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

10. Žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané.

11. Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. [teraz § 365 ods.1 písm. f) CSP] sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), teraz § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p. (teraz § 185-§ 211 CSP). Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 132 (teraz § 191 ods.1 CSP), lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

12. Všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke sú správne, lebo majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p., teraz § 365 ods.1 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

14. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods.3 CSP), že je v úplnom súlade so súdnou praxou vyjadrenou v rozhodnutiach, na ktoré poukazuje žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu.

16. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

21. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.